

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 508/2022

24.05.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бојана Пантовића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж2 130/22 од 24.01.2022. године и Кж2 422/22 од 28.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Апелационог суда у Београду Кж2 130/22 од 24.01.2022. године и Кж2 422/22 од 28.02.2022. године, тако што Врховни касациони суд окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка досуђује износ од 22.500,00 динара, који се има исплатити браниоцу окривљеног, адвокату Бојану Пантовићу на текући рачун број 205-196407-45 код Комерцијалне банке АД Београд, на терет буџетских средстава у року од 60 дана од дана доношења пресуде.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 130/22 од 24.02.2022. године, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Кж1 702/20 на име састава захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, од 30.07.2021. године, поднет од стране браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Пантовића.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 422/22 од 28.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Пантовића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Пантовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења

преиначи, тако што ће окривљеном досудити износ од 202.500,00 динара на име трошкова кривичног поступка и то на име састављања захтева за накнаду трошкова кривичног поступка износ од 22.500,00 динара, на име састављања жалби на решења од 19.08.2021. године и 03.02.2022. године, износе од по 45.000,00 динара и на име састављања захтева за заштиту законитости износ од 90.000,00 динара или да побијана решења укине и списе предмета врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. ЗКП и Тарифног броја 4, став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА, правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 359/19 од 10.03.2020. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 702/20 од 03.11.2020. године, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда на основу члана 265. ЗКП.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка (у којем су опредељени трошкови који се односе на награду браниоца, а између осталог и трошкови на име награде браниоцу за састављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 45.000,00 динара), Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 702/20 од 06.08.2021. године у ставу I изреке тог решења окривљеном на терет буџетских средстава суда досудио износ од 46.500,00 динара док је у ставу II изреке тог решења одбио захтев за накнаду трошкова на име састављања захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од 30.07.2021. године. Другостепено веће Апелационог суда у Београду је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против наведеног првостепеног решења, решењем Кж2 188/21 од 16.09.2021. године, одбило жалбу као неосновану.

Врховни касациони суд је пресудом Кзз 1223/21 од 24.11.2021. године одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднетом против наведених правноснажних решења Апелационог суда у Београду исти усвојио као основан и укинуо напред наведена решења Апелационог суда у Београду у односу на став II изреке првостепеног решења.

Приликом поновног одлучивања о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, Апелациони суд у Београду је побијаним правноснажним решењем Кж2 130/22 од 24.11.2022. године одбио захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету тог суда Кж1 702/20, на име састава захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од 30.07.2021. године са образложењем да се не ради о стварним и нужним трошковима који су у корист одбране окривљеног, нити се то може сматрати као састављање осталих поднесака у кривичном поступку, с обзиром на то да награде и нужни издаци подразумевају да неку радњу адвокат предузима у циљу улоге браниоца, па се с тим у вези достављање суду трошковника не може сматрати поднеском у кривичном поступку, већ исти представља специфициран рачун за извршене адвокатске услуге.

Другостепено веће Апелационог суда у Београду је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења одбило жалбу као неосновану налазећи да је првостепено решење правилно као и закључак првостепеног суда да састављање трошковника, за разлику од става изнетог у пресуди Врховног касационог суда Кзз 1223/21 од 24.11.2021. године, не спада у остале поднеске у кривичном поступку.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано, да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним бројем 4, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. је прописано и таксативно означено за састављање којих поднесака адвокату припада награда из тар.бр.1, док је ставом 2. истог Тарифног броја прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП и Адвокатске тарифе Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, у вези Тарифног броја 4 и став 2. Адвокатске тарифе. Ово из разлога јер окривљени, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења има право на накнаду трошкова кривичног поступка које је имао не име заступања од стране стручног лица – адвоката и то конкретно право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за састављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, а који трошкови с обзиром на то да је

окривљени правноснажно ослобођен од оптужбе, треба да падну на терет буџетских средстава, а не да исте сноси сам окривљени.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, у конкретном случају адвокату за обављање процесне радње у поступку, а наведени захтев за накнаду трошкова кривичног поступка спада у остале поднеске у кривичном поступку и представља поднесак у ширем смислу, јер је сачињен ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку пошто суд по службеној дужности не покреће поступак за досуђивање и исплату трошкова, већ то иницира управо окривљени преко браниоца таквим захтевом, тако да окривљени сходно Тарифном броју 4, став 2. Адвокатске тарифе има право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за састављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка.

Како се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног основно указује на учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд исту отклонио тако што је усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 2. тачка 2) ЗКП, преиначио побијана правноснажна решења тако што је окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка – састављања захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од стране браниоца досудио износ од 22.500,00 динара, који је обрачунат у складу са Тарифним бр.1. и 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката према висини запређене казне за кривично дело за које је вођен поступак против окривљеног – кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а који се има исплатити на рачун браниоца окривљеног на терет буџетских средстава у року од 60 дана од дана доношења пресуде.

Врховни касациони суд није одлучио о захтеву браниоца за накнаду трошкова окривљеном на име награде браниоцу за састав жалби изјављених против решења Апелационог суда у Београду Кж1 702/20 од 06.08.2021. године и Кж1 130/22 од 24.02.2022. године, имајући у виду да је одредбом члана 267. ЗКП, прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд сходно одредбама члана 261. до 266. тог законика, тако да Апелациони суд у Београду који је био суд правног лека у конкретном случају, има могућност да о наведеном захтеву браниоца одлучи накнадно посебним решењем.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић